

KOPEĆ & ZABOROWSKI
ADWOKACI I RADCOWIE PRAWNI

Warszawa, 23 maja 2022 r.

Od: *Adwokat Marcin Chodkowski, Kopec Zaborowski Adwokaci i Radcowie Prawni Sp. p. z siedzibą w Warszawie (dalej jako: „Autor” lub „Kancelaria”)*

Do: *Komputronik S.A. w restrukturyzacji z/s w Poznaniu*

Dotyczy: *Ocena aktualnego stanu sprawy skierowanej do Sądu Okręgowego w Poznaniu, III Wydział Karny, sygn. akt: III K 181/22*

MEMORANDUM

Prokuratura Okręgowa w Słupsku, pod sygn. akt: PO I Ds. 67.2017, prowadziła postępowanie przygotowawcze w sprawie dotyczącej wyrządzenia spółce Clean & Carbon Energy S.A. z/s w Koszewku (dalej: „CCE”) szkody wielkiej wartości, m.in. przez podejrzanego Wojciecha Buczkowskiego.

W dniu 31 grudnia 2021r., po uprzednim oddaleniu wniosków dowodowych obrony, Prokurator Okręgowy w Słupsku skierował do Sądu Okręgowego w Szczecinie akt oskarżenia. Następnie na wniosek obrońcy jednego z oskarżonych Sąd Okręgowy w Szczecinie zwrócił się do Sądu Apelacyjnego w Szczecinie o przekazanie sprawy do rozpoznania do Sądu Okręgowego w Poznaniu. Sąd Apelacyjny w Poznaniu na mocy postanowienia z dnia 27 kwietnia 2022 r. (sygn. akt: II AKo 47/22) uwzględnił wniosek obrony i przekazał sprawę do rozpoznania do Sądu Okręgowego w Poznaniu, gdzie została nadana jej sygnatura: III K 181/22. Następnie postanowieniem z dnia 19 maja 2022r. Sąd Okręgowy w Szczecinie zwrócił się do Sądu Najwyższego z wnioskiem o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu ze względu na „dobro wymiaru sprawiedliwości” wskazując zarazem, że w przedmiotowej sprawie pośród oskarżonych znajdują się adwokaci i radcowie prawni, którzy swoją praktykę prowadzą na terenie Poznania, co zdaniem Sądu mogłoby wpływać na wątpliwości osób trzecich co do bezstronności orzekania w sprawie. **Tym samym na obecnym etapie nie jest jeszcze ustalony Sąd, który będzie właściwy dla rozpoznania sprawy, a postępowanie w sprawie nie rozpoczęło jeszcze właściwego biegu.**

Zachowanie przypisane Wojciechowi Buczkowskiemu miało polegać na tym, że jako Prezes Zarządu Komputronik S.A. z/s w Poznaniu (dalej: „KT”) działając wspólnie z innymi osobami, doprowadził do zmiany Zarządu CCE, a następnie w porozumieniu z nowym Zarządem zawarł z CCE Ugodę, w ramach której dokonano wzajemnych rozliczeń wszelkich roszczeń pomiędzy spółkami z Grupy KT a spółkami z grupy CCE. W wyniku ugody m.in., KT otrzymała od spółek z grupy CCE nieruchomości o łącznej wartości ponad 66,5 mln zł. Tym samym podstawowym (bazowym) zarzutem stawianym Wojciechowi Buczkowskiemu jest czyn z art. 296 §2 i 3 k.k. w zw. z art. 21 §2 k.k. W konsekwencji powyższego, dalsze rozporządzenie otrzymanymi w drodze ugody nieruchomościami zostało potraktowane przez Organa Ścigania jako tzw. „pranie brudnych pieniędzy” tj. z czynu z art. 299 §1 i 5 k.k. zaś zapłata w wykonaniu Ugody przez KT do CCE środków finansowych, które następnie miały być przeznaczone na wynagrodzenie Członków nowego Zarządu CCE oraz wynagrodzenie doradców prawnych CCE, zostało przez Prokuraturę potraktowane jako tzw. „korupcja menadżerska”, tj. czyn z art. 269a §2 k.k.

Z uwagi na powyższe, postępowanie w swej istocie sprowadza się do oceny ekwiwalentności zawartej ugody i ustalenie czy działanie Wojciech Buczkowskiego i współdziałających z nim osób doprowadziło do powstania po stronie CCE jakiegokolwiek szkody w majątku CCE. Dzieje się tak, ponieważ wystąpienie szkody stanowi znamię bazowego czynu zabronionego, tj. czynu z art. 296 §2 i 3 k.k. Innymi słowy jeżeli, zarzucone działanie nie doprowadziło do powstania skutku w postaci wyrządzenia szkody w majątku CCE, to takie zachowanie nie realizuje znamion zarzucanego przestępstwa. W przypadku braku szkody nie może być również mowy o popełnieniu czynu z art. 299 §1 i 5 k.k. albowiem „pranie brudnych pieniędzy” ma miejsce tylko wówczas kiedy składniki majątkowe (w tym wypadku nieruchomości) będące przedmiotem obrotu pochodzą z przestępstwa, tj. źródłem ich pozyskania jest czyn zabroniony. Konieczne jest zatem równoczesne wystąpienie tzw. „przestępstwa bazowego”, którym w tym wypadku jest czyn z art. 296 §1 i 3 k.k. W przypadku braku szkody nie ma mowy o popełnieniu czynu z art. 296 §1 i 3 k.k. a tym samym o popełnieniu czynu z art. 299 §1 i 5 k.k. Podobnie sprawa wygląda w odniesieniu do czynu z art. 296a §2 k.k. Podstawą faktyczną tego zarzutu jest bowiem założenie, że szkoda została wyrządzona, a środki zostały przekazane „w celu wyrządzenia szkody majątkowej” i miały stanowić swoiste wynagrodzenie za współdziałanie w popełnieniu czynu z art. 296 §2 i 3 k.k.

W świetle powyższego nie może ulegać wątpliwości, iż ustalenie czy zarzucane podejrzanym działania doprowadziły ostatecznie do wyrządzenia CCE jakiegokolwiek szkody majątkowej jest kluczowe dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy.

W kwestii samej szkody pierwotne założenie Organów Ścigania wskazywało, że zawarcie przedmiotowej ugody miało doprowadzić do wyrządzenia CCE szkody majątkowej w wielkich rozmiarach, zaś za wartość szkody przyjęto łączną wartość wszelki przekazanych przez CCE nieruchomości, tj. kwotę 66.599.000,00 zł. Co istotne Organa Ścigania z jednej strony (wbrew licznym prawomocnym orzeczeniom sądowym znajdującym się w aktach sprawy) przyjmowały, że wszelkie przedstawione w ugodzie roszczenia przez spółki z grupy KT nie istnieją, a z drugiej uznawały wszelkie (nawet te niepoparte jakimikolwiek argumentami prawnymi) roszczenia przedstawione w ugodzie przez spółki z grupy CCE.

Ostatecznie, konsekwentnie realizowana linia obrony doprowadziła do uznania przez Prokuraturę istnienia po stronie spółek z grupy Komputronik podstawowych roszczeń wobec CCE (była to kwota ponad 69 mln zł), a także do dopuszczenia dowodu z opinii biegłego, który miał w zleconym zakresie dokonać oceny zasadności jedynie dwóch wskazanych przez Prokuraturę roszczeń KT wobec CCE. Powyżej opisane okoliczności doprowadziły do zmiany stawianych Wojciechowi Buczkowskiemu i innym podejrzanym zarzutów polegającej na redukcji szkody jaką zdaniem Prokuratury miał swoim działaniem wyrządzić spółce CCE z **kwoty 66.599.000,00 zł do kwoty 11.125.000,00 zł.**

W tym miejscu należ z całą mocą podkreślić, iż z sekwencji poszczególnych czynności procesowych oraz ich uzasadnień wynika, że zlecona przez Prokuratora opinia biegłej ma dla dokonanych przez niego ustaleń faktycznych, w zakresie wysokości szkody, kluczowy charakter. Jak bowiem wskazano w treści pisemnego uzasadnienia postanowienia Prokuratora Okręgowego w Słupsku o zmianie postanowienia o przedstawieniu Wojciechowi Buczkowskiemu zarzutów: ***„Na treść postanowienia i jego zakres wpływa przede wszystkim uzyskana w toku śledztwa opinia instytutu biegłych – CBK Modus Spectrum w Szczecinie*** (z przybraniem biegłej Anety Kawy – dopisek autora). ***Biegli w opinii jednoznacznie stwierdzili, iż bezsporne pozostają dwa tytuły będące podstawą potrącenia na mocy ugody z 2014r.***

(...) Biegli określili w/w tytuły jako bezsprzecznie niezasadne, niedopuszczalne i nieposiadające uwarunkowań rynkowych.” (strona 10 uzasadnienia).

Na marginesie zasadniczego wyводу należy wskazać, że będące przedmiotem analizy biegłych roszczenia KT wobec CCE nie były nigdy przedmiotem jakiegokolwiek potrącenia, zaś suma uznanych przez Organa Ścigania roszczeń KT wobec CCE (tj. z pominięciem tych, których badanie zostało zlecone przez Prokuraturę) i tak przekracza łączną wartość przeniesionych na rzecz spółek z grupy KT nieruchomości i przesądza o braku jakiegokolwiek szkody w majątku CCE (kwota 69 mln zł wobec kwoty 66.5 mln zł). Niezależnie jednak o tego, po dacie zmiany zarzutów z uwagi na liczne wątpliwości co do treści opinii biegłej powołanej przez Prokuraturę i to wątpliwości o charakterze fundamentalnym, obejmujące zarówno aspekty merytoryczne jak i te związane z osłabieniem zaufania do biegłego, na skutek ujawnienia jego powiązań towarzyskich z osobami kierującymi CCE, obrońcy skierowali szereg wniosków i zastrzeżeń.

Przede wszystkim do akt sprawy wpłynęła opinia prywatna z dnia 3 lipca 2010 r. sporządzona przez zespół wybitnych ekspertów pod kierownictwem dr hab. Macieja Stradomskiego prof. UEP wskazująca w sposób jednoznaczny, że biegła przyjęła całkowicie błędną metodę badawczą, która nie pozwala w najmniejszym stopniu na udzielenie odpowiedzi na zadane jej przez Prokuraturę pytania. W związku z powyższym, w przekonaniu obrony, w oparciu o tak sporządzoną opinię nie jest dopuszczane dokonywanie jakichkolwiek ustaleń faktycznych w sprawie.

Z tego powodu, podzielając argumenty obrony, Prokurator Okręgowy w Słupsku, na mocy Postanowienia z dnia 29 października 2020 r. postanowił dopuścić dowód z opinii Instytucji specjalistycznej biegłych, celem wydania opinii uzupełniającej (dalej: „**Postanowienie 2**”), formułując w treści Postanowienia 2 dziesięć szczegółowych pytań, na które miała odpowiedzieć biegła. Jak wynika z treści uzasadnienia Postanowienia 2: *„Do akt wpłynęła opinia CBK Modus Spectrum, która stała się podstawą dokonania nowych ustaleń w sprawie, a w szczególności doprowadziła do zmiany postanowienia o przedstawieniu zarzutów w postępowaniu. Jednocześnie do akt sprawy wpłynęły wnioski obrońcy podejrzanych podnoszące w stosunku do wydanej opinii znaczące zarzuty. Obrońca podejrzanych (...) dodatkowo przedstawił opinię prywatną w dużej mierze*

kwestionując w szczególności metodę badawczą, zastosowaną przez biegłą Anetę Kawa i CBK Modus Spectrum. Dla wyjaśnienia tych wątpliwości w sprawie należy, przed dokonaniem ostatecznej opinii uzyskanej na potrzeby niniejszego postępowania, zasięgnąć opinie uzupełniającą.” (strona 4 – 5 Postanowienia 2).

Co wymaga podkreślenia, jako podstawę prawną wydanego przez siebie Postanowienia 2 Prokurator Okręgowy wskazał m.in. art. 201 k.p.k. zgodnie z którym *jeżeli opinia jest niepełna lub niejasna albo gdy zachodzi sprzeczność w samej opinii lub między różnymi opiniami w tej samej sprawie, można wezwać ponownie tych samych biegłych lub powołać innych*. Powyższe oznacza, że Oskarżyciel Publiczny musiał uznać, iż wobec opinii powołanej przez niego biegłej, która „stała się podstawą dokonania nowych ustaleń w sprawie” zrealizowała się jedna z przesłanek określonych w treści art. 201 k.p.k., tj. że Opinia okazała się albo niepełna, albo niejasna, albo zachodzi sprzeczność w samej opinii lub między różnymi opiniami w tej samej sprawie. W innym wypadku wydanie Postanowienia 2 byłoby całkowicie nielogiczne i nieracjonalne, a nadto pozostawało by w sprzeczności z treścią jego uzasadnienia. Skoro zatem Postanowienie 2 zostało wydane, to uzyskanie jednoznacznych odpowiedzi na szczegółowe pytania wskazane w treści Postanowienia 2 musi mieć dla sprawy istotne znaczenie. Z tego też powodu, przez niespełna rok czekano na wydanie przez biegłą opinii uzupełniającej, co było podstawą kilkukrotnej decyzji o przedłużeniu prowadzonego w sprawie śledztwa.

Ostatecznie opinia uzupełniająca z dnia 27 sierpnia 2021r. wpłynęła do akt sprawy na początku września 2021r. (dalej: „Opinia Uzupełniająca”). Co niezwykle istotne biegłą wykonała **Postanowienie 2 jedynie w niewielkim zakresie**, tj. udzieliła lakonicznej i fragmentarycznej odpowiedzi na pytania wskazane w pkt 1 - 3 oraz 8 Postanowienia 2, **pozostawiając bez jakiejkolwiek odpowiedzi** pytania z pkt 4 - 7 oraz 9 - 10, w tym tak kluczowe jak polecenie dokonania oceny Kontropinii z dnia 3 lipca 2020 r. i odniesienie się do stawianych tam zarzutów.

Od samego faktu braku udzielenia przez Biegłą odpowiedzi na zadane przez Oskarżyciela Publicznego pytania ważniejsze pozostaje jednak wskazana przez biegłą przyczyna takiego stanu rzeczy.

Otóż jak wynika z treści Opinii Uzupełniającej „... zdaniem biegłego postawione rozszerzone pytania dotyczące opinii uzupełniającej wykraczają poza uprawnienia biegłego z zakresu księgowości, ponieważ obejmują swym zakresem obszar finansów przedsiębiorstw”

Ostatecznie zatem Postanowienie 2 nie zostało zrealizowane nawet w 30%, a użyte przez biegłą sformułowanie odnośnie „braku uprawnień” podważa także zaufanie do wiedzy biegłego w rozumieniu art. 196 §3 k.p.k. Skoro bowiem biegła, jak sama wskazuje, „nie ma uprawnień” do wydania Opinii Uzupełniającej, w zakresie m.in. oceny Kontropinii z dnia 3 lipca 2020 r. sporządzonej pod kierownictwem dr hab. Macieja Stradomskiego, to w oparciu o jakie „uprawnienia” wydała wcześniej Opinię, która swym zakresem pokrywa się z Kontropinią. Jeżeli zatem biegła wskazuje, że nie posiada wiedzy pozwalającej jej na dokonanie oceny Kontropinii czy udzielenia odpowiedzi na pozostałe pytania wskazane w Postanowieniu 2, to tym samym nie może posiadać także wiedzy do wydania Opinii pierwotnej. Tymczasem jak stanowi art. 196 §3 k.p.k. jeżeli ujawnią się powody osłabiające zaufanie do wiedzy lub bezstronności biegłego albo inne ważne powody, powołuje się innego biegłego.

W świetle powyższego, całkowicie niezrozumiała dla obrony jest niekonsekwencja Oskarżyciela Publicznego, który z jednej strony dostrzega mankamenty i nabiera wątpliwości co do Opinii stanowiącej fundamentalny dowód z punktu widzenia stawianych podejrzanym zarzutów i z tego powodu wydaje Postanowienie 2 dopuszczając dowód z Opinii Uzupełniającej, a z drugiej strony, kiedy ostatecznie nie otrzymuje odpowiedzi na zasadniczą część pytań wskazanych w Postanowieniu 2, a nadto uzyskuje od samej biegłej stanowisko w istotny sposób osłabiające zaufanie odnośnie jej kompetencji, nie dostrzega potrzeby dalszego wyjaśnienia i uzupełnienia postępowania dowodowego, przeprowadzając czynności zmierzające do zakończenia postępowania w sprawie.

Z uwagi na powyższe, pismem z dnia 03 grudnia 2021r. obrona skierowała do Prokuratury wnioski o uzupełnienie czynności śledztwa i powołanie nowego biegłego, który będzie posiadał kompetencje do wydania opinii w zleconym przez Oskarżyciela Publicznego zakresie. Ostatecznie przedmiotowy wniosek nie został uwzględniony, zaś Prokurator, w dniu 30 grudnia 2021r., skierował przeciwko podejrzanym do Sądu Okręgowego w Szczecinie akt oskarżenia.

Z uwagi na opisane powyżej działanie Prokuratury, mając na względzie opisane powyżej oczywiste i fundamentalne braki postępowania przygotowawczego, obrona w trybie art. 344a §1 k.p.k., przygotowuje obecnie wniosek do Sądu o przekazanie Prokuratorowi sprawy w celu uzupełnienia śledztwa (zwrot do prokuratury). Całkowicie niedopuszczalna jest bowiem sytuacja, w której **Oskarżyciel Publiczny nie mając rzetelnej specjalistycznej opinii co do tego czy i w jakiej wysokości szkoda została wyrządzona pokrzywdzonym, decyduje się skierować akt oskarżenia przeciwko osobom, które swoim działaniem tę szkodę rzekomo wyrządziły.** Przedmiotowy wniosek zostanie złożony niezwłocznie po tym jak ostatecznie zostanie przesądzona kwestia, który Sąd Okręgowy otrzyma przedmiotową sprawę do rozpoznania. Decyzja w tym zakresie może zostać podjęta tylko przez sąd *meriti*.

Niezależnie od powyższego, należy podkreślić, iż na obecnym etapie postępowania, wedle najlepszej wiedzy obrony, **materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie pozwala na uznanie, że zachowanie Wojciecha Buczkowskiego zrealizowało znamiona jakiegokolwiek czynu zabronionego,** lub aby zachowanie Wojciecha Buczkowskiego przyczyniło się do wyrządzenia CCE jakiegokolwiek szkody majątkowej, co jest o tyle istotne, że fakt wyrządzenia szkody stanowi znamię kluczowych czynów zabronionych zarzucanych temu Podejrzanemu.

Na sam koniec należy także potwierdzić, że przedmiotowe postępowanie pozostaje także bez negatywnego wpływu na sytuację ekonomiczną samej Spółki Komputronik, gdyż według stanu istniejącego na dzień sporządzenia przedmiotowego stanowiska, jakakolwiek szkoda CCE, nawet gdyby hipotetycznie przyjąć fakt jej wyrządzenia (co obrona kwestionuje) to i tak została już w całości naprawiona. Tym samym nawet w przypadku skazania Wojciecha Buczkowskiego i tak brak jest podstaw do stosowania jakichkolwiek środków kompensacyjnych.

Niezależnie od powyższego, nawet w sytuacji gdyby szkoda nie była naprawiona to Sąd również nie miał by podstaw aby obciążyć samą spółkę jakimkolwiek środkiem kompensacyjnym gdyż mógłby takie orzeczenie (stosownie do art. 46 k.k.) wydać jedynie wobec samego Wojciecha Buczkowskiego jako osoby fizycznej.

KOPEĆ & ZABOROWSKI
ADWOKACI I RADCOWIE PRAWNI

Załącznik do przedmiotowego Memorandum stanowi Wniosek CCE o umorzenie postępowania karnego w sprawie, potwierdzający gospodarczy charakter sporu pomiędzy spółkami oraz fakt nie istnienia po stronie CCE jakiegokolwiek szkody majątkowej.

Marcin Chodkowski

adwokat